

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra TORBISTEN OG FLUEN

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 10.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999571088/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

TORBISTEN OG FLUEN

Torbisten kravler af mørken Hul
Med fire Vinger saa prude;
De to de vare som sorten Kul,
De to som Glar i en Rude.

Dem havde han pudset med megen Besked
Alt med sin bageste Kralle.
At bejle til Fluen saa strunk han red;
Den elsked han over alle.

Af Flødepotten søber saa net
Den liden og vevre Flue;
Saa flyver hun rundt omkring Spejlet let,
Hovmodig ret som en Frue.

Torbisten sejler i Stuen ind
Alt paa sine fire Vinger;
Han klapper den Flue ved liden Kind,
Og det med sin smudsige Finger.

»Skøn Jomfru! imens I kvæder saa blødt,
Ret som Fiolens Strænge,
Gift eder med Bassen, det ganger saa sødt,
Vi kunne da spille for Penge.«

Hun visker sin Kind med Fødderne smaa:
»Jeg takker for slig en Hæder;
Skarnagere passer jeg lidet paa,
De bære saa sværtede Klæder!

Du Skorstensfejer ej komme mig nær!
Flyv til din Mødding derude,
Hvor Møget du roder paa Krys og Kvær
Alt med din kullede Snude.

Jeg kysser Jomfruens Barm saa fin,
Jeg danser paa Kongernes Næser,
Jeg spiser Sukker og drikker Vin;
Ad dig, du Stodder! jeg blæser.«

Bejleren tabte for Hast sit Vær,
Han snurrer og summer og brummer;
Den Spe han tog sig saa meget nær,
Og krøb udi Jorden af Kummer. —

Sommerfugl sidder paa Lilien prud
Alt udi sin blommede Kjole;
Da Fluen flyver i Haven ud,
Hun vilde sit Ansigt sole.

Og da hun saa det pralende Dyr
I de rige forgyldene Klæder,
Da brød hendes Hjerte straks i Fyr,
En Elskovens Vise hun kvæder.

Den spraglede slog med Kaaben om Fod:
»Hvad tænker du, fattige Terne?
Du Mælkeraner! Jeg er for god
Til at slikke med dig af en Kerne.

Du søber, som Kattene, Levning af Fad,
Hvori de Skæget mon væde!
Dig følger hver Mands Foragt og Had,
De gærne med Skoen Dig træde.